

tioner for indtil $\frac{3}{5}$ af Vurderingsbeløbet, og der skal afdrages $\frac{1}{2}$ pCt. Efter Ministerens Forslag var Prioriteten uopsigelig for den første Ejer, men afdragsfri og for øvrigt en 4 pCt.s Obligation. Selv om man nu gerne vil vise Fæsterne al mulig Imødekommenhed, er der dog ingen Grund til at udstrække denne Imødekommenhed til den, som køber Ejendommen igen af Fæsteren. Der er ingen Grund til, at denne Køber skal have denne billige 4 pCt.s Prioritet staaende paa Bekostning af den oprindelige Ejer; dette er Mindretallet ikke i Stand til at se. Vi stiller derfor Ændringsforslag om, at 2det Stykke i § 9 ombyttes med 2det Stykke i det Forslag, som Ministeren forelagde i Folketinget i Oktober 1916.

I §§ 12 og 14 omhandles Sammensætningen af Afløsningskommissionerne og af den overordnede Kommission, hvortil Sagerne kan indankes. Mindretallet kan i øvrigt tiltræde Flertallets Forslag herom, men mener, at man for at sikre den bedst mulige og mest korrekte Ledelse af Kommissionsforretningerne bør have en Jurist til Formand. For de almindelige Amtskommissioners Vedkommende stiller Mindretallet Forslag om, at det skal være en Jurist, der er kvalificeret til at indtage Stillingen som Dommer, og for Overafløsningskommissionens Vedkommende stiller vi Forslag om, at det bliver en af Dommerne i en af Landsretterne eller i Højesteret, medens Flertallet der nøjes med at tage en til Dommer kvalificeret Jurist. Princippet om at have en Jurist som Formand for disse Afløsningskommissioner er saaledes i Virkeligheden ogsaa godkendt af Flertallet.

Til § 16 har Mindretallet stillet et Ændringsforslag. § 16 bestemmer, at naar Brugstiden for de i § 1 omhandlede Ejendomme, der ikke inden 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden er overdragte til Selveje, er udløbet og Brugsforholdet afviklet, skal Stedet stilles til Statens Raadighed for en Sum, der bestemmes af Afløsningskommissionen efter Reglerne i § 6, jfr. § 9. Dette mener vi er ganske urimeligt. Staten har intet Krav i saa Henseende. At Stedet skal gaa over i andet Eje, kan vi tiltræde, men vi mener, at Ejendommen bør stilles til offentlig Auktion, og Ejeren bør have, hvad der saaledes kan indkomme ved frit Salg af Ejendommen, uden at Staten griber ind.

Jeg kommer saa til det andet Afsnit af det ændrede Lovforslag, om Brugen af Huse paa Landet. Dertil har vi ikke stillet

mange Ændringsforslag. Ændringsforslagene til §§ 17 og 18 gaar ud paa at lade § 17 udgaa og foretage de deraf følgende Ændringer i § 18. Vi mener nemlig, at det er overflødig at indføre denne Nævnsinstitution, som Ministeren har krævet. Flertallet er gaaet paa Akkord i saa Henseende og har foreslaaet 3 Kommissioner, en for Sjællands og Lolland-Falsters Stifter, en for Fyns Stift og en for Jylland. Mindretallet mener, at disse Kommissioner er ganske overflødig. Det bliver en Slags Huslejenævn, og i alt Fald det ene af de ærede Partier af Flertallet har jo ikke været særlig begejstret for Huslejenævnene eller for at gøre dem evindelige, og vi mener derfor heller ikke, at man bør indføre saadanne overfor Huse paa Landet. Hvis man gaar den Vej, som Mindretallet foreslaar at bestemme, at i Tilfælde, hvor Ejer og Lejer ikke kan blive enige, maa Afgiften ikke sættes til mere end 4 pCt. af Ejendomsskylden, dog ikke lavere end den nuværende Afgift, saa er Lejerne efter vor Mening tilstrækkelig gardedede, og saa er det ganske overflødig at indføre denne Nævnsinstitution.

Jeg skal saa kun omtale vort sidste Ændringsforslag, til § 28. Flertallets § 28 bestemmer: „Foranstaaende Bestemmelser kommer ikkun til Anvendelse paa Huse paa Landet, som anvendes til Husmandsbrug. Andre Huse paa Landet, Villaer og lignende Bygninger, til hvilke der hører Jord, samt Huse i Handelspladserne og paa Steder, hvor en købstadlignende Bebyggelse har fundet Sted, falder udenfor Lovens Regler. Loven kommer ikke til Anvendelse paa vederlagsfri Brugsforhold og ej heller paa Huse, der er overladte til Brug for Personer, der staar i fast Tjenesteforhold til Ejeren“. Flertallet har ikke medtaget en Bestemmelse, som det samme Flertal havde med i den midlertidige Lov om Brugen af Huse paa Landet, som blev vedtaget her den 29. April dette Aar, gaaende ud paa, at der efter det, jeg har oplæst, tilføjes: „eller til Brug for Personer, der med Ejeren har indgaaet skriftlig fast Arbejdskontrakt om Arbejdsydelser, der omfatter en væsentlig Del af deres Arbejdsveje“. Dette vil i høj Grad berøre Arbejdsforholdene paa de større Gaarde, hvor en Del af de faste Arbejdere har Huse med saa rigeligt Jordtilliggende, at de vil falde ind under Loven, hvis disse Huse ikke udtrykkelig undtages. Dette vil bevirke, at disse Huse ikke mere kan benyttes til dem, der arbejder paa de vedkommende Gaarde, og dette maa saa føre